

DELFTSCH STUDENTENWEEKBLAD.

ORGAAN VAN DE DELFTSCHE
STUDENTEN FEDERATIE EN VAN
DE CENTRALE COMMISSIE VOOR
— STUDIEBELANGEN —

REDACTEUREN: A. A. BREVET ♦♦ MEJUFFROUW
C. A. A. F. GOEMANS ♦ J. W. BARTELD'S ♦ J. A. TIRION
F. TOLLENAAR ♦ TH. A. RESINK

Dit blad verschijnt des Vrijdags, behalve in de vacantiën. ♦ Begin van den jaargang 1 October. ♦ Abonnement f 5.25 per jaar. Advertentiën 30 cents per regel. ♦ Inzendingen te bezorgen vóór Maandagmiddag 4 uur aan het Redactieadres Koornmarkt 62. UITGAVE EN ADMINISTRATIE: UNIVERSITEITS-BOEKENCENTRALE, HERTOG GOVERTKADE 8, DELFT GEDRUKT BIJ DE TECHNISCHE BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR

DERDE JAARGANG — No. 22.

MAANDAG 14 APRIL 1924.

INHOUD: D. S. C.: Deelnemers aan het Spel Teirlinck; De Heeren uit de Phoenixstraat, VI. — Gedachten en gedichten: Mijn waarde Raphaël; De Vrouwen van het St.-Angelo-Plein. — Rommelpot: Voor de Olympiade te Parijs. — Vereenigingsleven: Delftsche Studenten Schaakclub; Delftsche Studenten Roeivereeniging „Laga”; Apollo-uitvoering; De uitvoering van het D.S.T.G.; Leeghwater; Technologisch Gezelschap. — Ingezonden: M. Gerritzen, met antwoord door G. Hordijk en J. Leupen. — Technische Hoogeschool: Aanmelding Ingenieurs-examens C.I.; Uitslag examens.

DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

DEELNEMERS AAN HET SPEL TEIRLINCK,

die nog in hun bezit hebben **Costuums, Vaandels** van de groepen e.a., worden dringend verzocht, hiervan — liefst schriftelijk — opgave te doen.

Zij, die **costuums, vaandels, e.a.** zouden willen overnemen, worden verzocht, zich schriftelijk over de betreffende voorwerpen in onderhandeling te stellen met ondergeteekende.

Zij, die hun **lustrumstoelen, -tegels** of anderszins reeds afgehaald, doch nog niet betaald hebben, worden verzocht, de verschuldigde bedragen ten spoedigste te voldoen.

Nog zijn beschikbaar: eenige lustrumstoelen à f 5,— en groenvaandels.

F. B. SIMON VAN LEEUWEN,
Groothertoginnelaan 146, Den Haag. Seer. F.C.

DE HEEREN UIT DE PHOENIXSTRAAT.

VI.

Toen het Corps werd opgericht wilde men een lichaam vormen dat de gemeenschappelijke belangen der studenten kon behartigen. Er was echter een bijgedachte; dit blijkt al uit het feit dat de Societeit Phoenix ouder is dan het Corps. Voor een jongmensch, die in een vreemde stad kwam studeeren bestond de wensch tot vriendschap, afleiding, geestelijke verrijking. En langzamerhand zijn dit de belangen geworden waaraan het Corps wenschte te beantwoorden en het oorspronkelijke idee waarbij het ook een rol op studiegebied bijv. speelde is verdwenen, toen de vereeniging niet meer alle studenten omvatte.

Hoe stelt zich nu een aankomend student het Corps voor, en wat is het Corps?

Op beide vragen luidt het antwoord:

Gezelligheidsvereeniging. Maar voor degenen die, naar Delft komende, zich afvragen waarom zij Corpslid worden, zal het idee van kameraadschap wel als hoofdmotief gelden. Zij zien de gezelligheid — in de algemeene beteekenis — die zij in het Corps vinden naast de studie; zij zien echter niet hetgeen het Corps meer is als Gezelligheidsvereeniging — nu in de meest uitgebreide beteekenis van het woord.

Want gezelligheid omvat alles, wat in een samenleving (en hier nog wel van personen, die — in groote trekken tenminste — hetzelfde doel, dezelfde wenschen hebben) als behoefte gevoeld wordt.

Als gezelligheidsvereeniging in dezen zin kan het Corps veel goeds doen. Een andere uitlegging, elk ander plan, waarop men het Corps wil brengen stelt eischen, die voor één studenten-generatie m.i. onuitvoerbaar zijn. Daaronder valt dus ook o.a. het ideaal: Corps als alle studenten omvattende vereeniging. Al de eigenschappen, welke volgens zeggen van vele tongen het

Corps bezit — noem bijv. als opvoedende toeziende, ontwikkelende vereeniging — zij zijn terug te brengen tot het idee gezelligheid. Het uitgroeien van die takken is m.i. wel in de macht van één studentengeslacht. Daartoe zal ik me dus bepalen.

De Corpseik heeft gedurende de 76 jaren naar alle zijden takken gevormd. De eene tak is krachtig uitgegroeid, de ander is zwak gebleven, maar alle leven op de stam, door wien zij het noodzakelijk voedsel ontvangen, en op hun beurt maken zij een krachtig, bloeiend leven van de eik mogelijk. Er kan eens een tak breken en dat zal de boom ontsieren, maar hakt men de stam door dan zal ze moeten sterven.

Deze stam is natuurlijk de Societeit Phoenix. Zij is de slagader van het Corps, het middelpunt van het gezelligheidsleven. En dat is ze niet omdat men er elken dag een biefstukje kan verorberen, of een magere soep voor een luttel bedrag, of omdat er zulke lekkere luie stoelen zijn!

Voor een jongmensch die in een vreemde stad komt studeeren bestaat ook nu nog de wensch naar vriendschap, afleiding, geestelijke en lichamelijke verrijking. Deze onderdeelen staan in nauw verband met elkaar.

De sportvereenigingen bieden lichamelijke ontwikkeling. Zij zijn er voor de ontspanning, maar eischen tevens **inspanning**, net zoo goed als de meer naar geestelijke ontwikkeling geörienteerde vereenigingen als Apollo en Tooneel bijv.

De Phoenix nu is een vereeniging die het minst aan inspanning van den student eischt. Hij zoekt in haar zalen de afleiding.

De tegenwoordig overheerschende opvatting is dat de student niet alleen voor de studie naar Delft komt. Studie blijft hoofdzak, doch er is veel meer, waarin de student zijn capaciteit wil verhoogen; hij is op den leeftijd van een gestadig opnemen van nieuwe kennis; het is de meest vruchtbare tijd er voor. Naast die kennis — van evengroot belang — verwerkt hij, voor een groot deel onbewust, de beteekenis, de invloed, de toepassing van die kennis. En dat gaat maar niet zoo vanzelf. Daarvoor is natuurlijk noodig een juiste verdeeling van leerstof, maar bovenal is noodig een degelijke ontspanning, waarbij het hoofd rust wordt gegeven.

De opgave te vervullen om steeds afleiding te bezorgen is moeilijk en de taak die de Societeit daarmee heeft is na het bovenstaande klaarblijkelijk een verantwoordelijke. Want vindt de student zulks niet in het Societeitsleven dan moet hij zich tevreden stellen met een Ersatz in de andere vereenigingen, soms buiten het Corps. Ontbreken de juiste bronnen voor afleiding dan zal het nadeelig gevolg bij den arbeid merkbaar zijn. **Onder het werk** komt dan de drang naar afleiding.

Dus, vooral in de slechte jaargetijden, is de Phoenix een levensbehoefte voor een normaal student.

Hoe voldoet zij nu aan de eischen? Daarvoor zijn twee zaken noodig die weer nauw samengaan: De Societeit moet gezellig zijn; en zoo de studenten. Er is één onderdeel waarbij de Societeit werkelijk een schitterende prestatie biedt: De bibliotheek. Daarover hoef ik trouwens niet uit te wijden; zij wordt wel door de leden naar waarde geschat. Maar voor de rest hooren en zien we in de Societeit niets dan: Exploitatie.

De student zoekt werkelijk de gezelligheid niet in het diner, consumptie e.d. Daarvoor is wat anders noodig. Ik weet wel dat men zal tegenwerpen dat de meesten slechts hun diner komen verslinden en dan weer verdwijnen en dat zij veel van de gezelligheid wegnemen. Maar nu zijn we in de vicieuze cirkel. Men noemt het bekrompen en dom van die eters, maar men denkt er niet aan dat juist voor een groot deel dezer categorie de Socie-

teit niet aan een bestaande behoefte beantwoordt. Ik ken verscheidene menschen die dagelijks hun heil uitsluitend op de bibliotheek zoeken. Daar is wel degelijk de Societeit ook te kort geschoten. Het meest schuld hieraan is de gemeenschap zelf, de uitleving in het Corps. Daar is dus iets in het Corps-organisme dat niet goed werkt.

Dat een volgend maal.

Ik wil echter nog eens er op wijzen, dat men de exploitatie steeds als middel, nooit als doel zal mogen beschouwen!

MEPHISTO.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

MIJN WAARDE RAPHAEL.

Ik ben nog steeds verkouden, hetgeen mij echter niet belet, ons zoo regelmatig verschijnend weekblad getrouwelijk te doorlezen.

En, als ik niet al veel van je wist, zou ik zeggen: „Wat jammer, dat ik niets van je hoor.”

Ik ben echter bang, dat jij zelf 't blaadje niet ontvangen hebt den laatsten tijd en daarom schroom ik niet, nog eens mijn overvol gemoed te luchten, waar een zoo gewillig en welgevormd oor als 't jouwe te luisteren ligt. Want vele zijn de verontwaardigingen, die over mij zijn gekomen bij 't doorlezen, hetwelk bovengenoemd.

Daar toch is een zekere „Faust” uit den hemel losgebroken, of liever, men heeft hem laten ontsnappen (bij wijze van een grappig geluid) of men heeft hem waarschijnlijk onvoorzichtig uitgelaten (omdat men hem kwijt wilde zijn).

En deze persoon, niet tevreden met het feit, publiceert de schandelijkste dingen over onzen goeden ouden hemel, waar men alles van zeggen kan, behalve, dat hij zoo is als genoemde heer het beschrijft.

Stel u voor, mijn waarde, dat deze „Faust” vertelt van kerken in den hemel en mediteuren over onbeschreven vellen papier.

Ik heb mijn klamme handen in elkaar geslagen en luide over de daken geroepen: „En is een nieuwe Multatuli opgestaan!” zoodat bijna gij, mijn overbuurman, 't had kunnen hooren (en ik dit dus bijna niet had behoeven te schrijven).

Maar ik had eigenlijk moeten roepen: „Er is een nieuwe Multatuli neergevallen, ja, neergeploft midden in de suffice, bekrompen studentenmaatschappij, in wier weekblad hij met scherpe pen een gloeiende satire schreef tegen de heerschende „huis bakken hemelideeën en tegen godsdienst en zoo”.

En dit alles was nog niet 't ergste; want nu is ook nog die „Greetje” hem nagelopen uit den hemel, en 't eertijds zoo bescheiden meisje is geëmancipeerd, en schrijft ook in 't D.S.W. (Och! — ze had zoo'n aardige stijl van zingen in dien kelder!)

En in de stille natuur rondom mij heb ik fluisterstemmen hooren gaan, dat 't eigenlijk allemaal één groote familie was, Faust, Geertje, Mephisto, en allemaal bedrog.

Och, ten slotte vind ik dat ook zoo erg niet, Raphaël; en ook van die scherpe pen heb ik maar een beetje overdreven, en eigenlijk was ik alleen maar boos, omdat iedereen over den hemel gaat schrijven, een privilege, wat ik terecht mezelf had toegedacht; in berouw.

Je trouwe

GABRIEL.

DE VROUWEN VAN HET ST.-ANGELO-PLEIN.

De „Heeren uit de Phoenixstraat” zullen wel menschen zijn die eene groote bekeering van noode hebben. — Men zie maar de artikelen van Mephisto, die steeds weer „een volgend maal” zal terugkomen op . . . ; in zijn naaste omgeving heeft geconstateerd dat . . . ; nog eens nadrukkelijk zal wijzen op Mogen we het gelooven, dan staat ons Corps aan den rand van den afgrond en 't is alleen „door een abuis” dat het eerst een volgend nummer erin kan storten. Er is ook zooveel copie tegenwoordig!

Mephisto heeft n.l. al vroeger beloofd, een volgende maal de Societeit te zullen „nemen”. Wat er nog heel gebleven is aan het Corps, zal nu met te meer doodsverachting over de Societeit worden opgedischt. Ik stel het me aldus voor:

Buffèt!! „Breng me een portie Kroegbestuur, voor elk een stelletje; verder 1/2 b.a. van oude koeien en een goedig accepteerend hoofd op een schotel onverwerkte alledaagsche opmerkingen.”

't Geheel zal zielig ontleed worden en dan met gepaste verontwaardiging weggeslingerd, of wel gewogen en te licht bevonden worden. Misschien vindt hij zelfs nog wel iets goeds ook, b.v. het lekken van de vurige vlammen à f 0,30 per half uur, al zijn ze in de hel voor hem beter te verkrijgen en goedkooper. Veel goeds zal er tenslotte van de Societeit niet over blijven en 't artikel zal wel eindigen met de belofte er een volgend maal wat uitvoeriger op terug te komen.

De Hemel verhoede zulks! —

Dàn zal de tijd gekomen zijn dat de volkeren zich zullen ver-

eenigen, en gezamenlijk een kruis slaan om aldus Mephisto's booze machten te bezweren en aan de listen en lagen des duivels te ontkomen.

En de rust zal wederkeeren in den lande en er zal een vriendengeest gaan heerschen, een vriendengeest die haar verkleinwoord „vriendjesgeest” tot een woord maakt dat lieflijk zal klinken in de ooren der menschen. En het zal goëd worden en den Hemel welgevallig zijn. —

Trouwens, de aftakeling van Mephisto begint steeds dreigender vorm aan te nemen. Hij, die steeds bijtende van spot behoort te zijn, of zoet vleidend z'n verlokkingen voorspiegelend, beklaagt zich, belachelijk te worden gemaakt in den kring der u-weetwel-hoofden, door een „dosis onverwerkte alledaagsche opmerkingen”, terwijl niemand zich inspant om de strekking te begripen van de dosis „overwerkte wekelijksche dito's” die hij zich de moeite neemt neer te schrijven.

't Overwerkte is alleszins aannemelijk, met het oog op het jaargetijde, maar de kentering der getijden moest toch eigenlijk op een Mephisto geen invloed meer hebben. —

Gretchen echter kunnen we het niet kwalijk nemen dat ze een ietwat heftig en nog meer verward artikel schreef. —

Ik zei het al: de Heeren uit de Phoenixstraat zullen wel een groote bekeering van noode hebben; bij de vrouwen van het St.-Angelo-Plein is alle poging tot opvoeding nutteloos.

Het St.-Angelo-Plein is genoemd naar die oudere beroemde schilder en ligt in een der achterbuurten van den Hemel. Er wonen eenvoudige vrome zielen — (dàarvoor zijn we in den Hemel). — Maar deze zielen zijn afkomstig van vroegere vischverkoopsters, kwaadaardige buurvrouwen, leidsters der Emancipatie en meer dergelijke tongvallen. Ook zijn er van oorsprong zachtvaardige zielen bij, die daar nog een tijd moeten verblijven, als 't ware om boete te doen. Tot de zoodanigen nu behoort Gretchen.

Het doet dus niets vreemd meer aan dat ze langzamerhand de taal harer omgeving aan gaat nemen. Echt ruw en grof schelden mag niet meer in den Hemel. Er is echter iets op gevonden. Men bedient zich van: „flauw, — ingemeen, — naarling, — (zelfs) ellendeling, — draak, — Mephisto, — Bah! Groenencomédie, — slijk, — D.S.W. *) — kwal. . . .

Maar laat ik niet het heele artikel van Gretchen nóg eens doen opnemen. 't Staat nog steeds in 't vorig nummer.

Ik zal den goeden raad van den zetter in acht nemen en voortaan „nur bei edlen Frauen auftragen!”

FAUST.

*) Een volgend maal nemen we uw artikel niet op.

Red.

ROMMELPOT.

VOOR DE OLYMPIADE TE PARIJS.

Op Dinsdag 22 April wordt in den Dierentuin een groot Bal met attracties georganiseerd tot 't bijéén brengen van gelden voor 't uitzenden van een waardige Nederlandsche vertegenwoordiging naar de Olympische spelen te Parijs.

Er zal worden opgevoerd „Mrs O” van H. Roelvink, terwijl 't Bal met 'n Oud-Hollandsche Kermis gecombineerd wordt.

Kaarten à f 1,50 te verkrijgen bij Th. A. Resink, O. Stationsplein 2, Delft.

VEREENIGINGSLEVEN.

DELFTSCHE STUDENTEN SCHAAKCLUB.

Dinsdag 15 April zal de heer Jhr. H. Strick van Linschoten een Simultaanséance houden voor leden der Studenten Schaakclub.

Schakers, toont dat ge de welwillende medewerking van den Simultaanspeler niet beschaamt!

Aanvang 8 uur, op de Bibliotheek van de Societeit Phoenix.

HET BESTUUR.

DELFTSCHE STUDENTEN ROEIVEREENIGING „LAGA”.

Algemeene Vergadering van de D.S.R.V. „Laga” op Woensdag 26 Maart '24, op de Bovenzaal van de Societeit Phoenix.

Het eenige punt, dat op de agenda van deze vergadering voorkomt, is de behandeling van de quaestie, die door zoo menig Laga-enthousiast met verlangen tegemoet wordt gezien: De Nieuwe Loods, die onze vereniging binnenkort hoopt te bezitten.

De President schildert in het kort wat er reeds aangaande deze zaak gebeurd is, en brengt met betrekking hiermee hulde aan de tegenwoordige Bouwcommissie, bestaande uit de heeren Van Royen, Führi Snethlage en Van Dort; vervolgens brengt hij duidelijk op den voorgrond, het doel van de vergadering. Niet het nemen van bindende maatregelen, maar het de leden op de hoogte stellen van den toestand, zooals deze nu is, en enthousi-

asme te wekken, zonder hetwelk een dergelijke belangrijke quaestie, nooit zal slagen.

De heer Van Dort behandelt hierop het technische gedeelte; met behulp van enkele teekeningen demonstreert hij, op zeer duidelijke en aangename wijze, de ligging van het nieuwe terrein en een reeds gemaakt plan van het loodsgebouw; enkele spitsvondige vragen, door de vergadering gesteld, worden daarop kort door hem beantwoord.

De financiële zijde wordt vervolgens door den heer Führi Snethlage uiteen gezet; hij deelt mede dat er een begroting gemaakt is van f 50.000; de quaestie is nu, hoe deze aanzienlijke som bijeen te krijgen; een Obligatieleening is onmogelijk gebleken, zoodat het bedrag door giften bijeen gebracht zal moeten worden. Wanneer nu de tegenwoordige Laga-leden hierin een goed voorbeeld geven, zullen de oud-leden over het algemeen financieel krachtiger volgen.

De heer Van Royen wijst vervolgens nog eens op de ernst van de zaak; hij constateert, dat wanneer de Laga-leden een nieuw verenigingsgebouw cadeau krijgen, zij tenslotte zelf, zij het slechts een kleiner gedeelte van de som bijeen behooren te brengen. Dat wordt ook door de oud-leden van ons verwacht. Op een vergadering van oud-leden, begin Maart op de Sociëteit gehouden, werd zelfs een bedrag van f 10.000 genoemd. Een dergelijk groot bedrag wordt wel is waar niet door alle oud-leden van Laga zèlf verwacht, maar wij zullen goed doen er althans naar te streven met niet minder dan f 7.500 voor de oud-leden te verschijnen.

In aanmerking moet wel genomen worden, dat door slechts enkele leden reeds ruim f 1.500 bijeen is gebracht, welk bedrag dus reeds in mindering komt van het totaal. Aan het gros der leden thans de taak de rest bijeen te brengen.

Nadat door enkele der aanwezige leden nog eenige vragen zijn gedaan, die door den President beantwoord worden, stelt de heer Dufour de volgende motie voor:

„De Algemeene Vergadering van de D.S.R.V. „Laga”, bijeen op Woensdag 26 Maart 1924, gezien het gunstige stadium, waarin de plannen voor een nieuwe loods zijn gekomen, brengt dank aan het Bestuur en de Bouwcommissie, hecht hare goedkeuring aan de genomen maatregelen, en aan de voorgestelde plannen, en spreekt de hoop uit dat het Bestuur onder de Corpsleden de noodige steun, ook financiële, moge vinden, voor de spoedige verwezenlijking der plannen.”

De motie wordt bij acclamatie aangenomen.

Na de Rondvraag sluit de President de vergadering.

Voor ik dit verslag eindig, wil ik er nog eens sterk de nadruk op leggen, dat wij hier inderdaad een mijlpaal in ons verenigingsleven hebben bereikt, dat wij de verwezenlijking van de plannen, door menig oud-Lagaman zoo energiek begonnen en voortgezet, nabij zijn; laten wij tegenwoordige Laga-leden niet achterstaan in enthousiasme, en ons zij het misschien moeilijk, een financieel offer getroosten, uit liefde voor onze vereniging.

C. v. D. v. W.

APOLLO UITVOERING.

Waarom scheldt „men” op Apollo? (men = Corps-Apollo-leden). Waarom dan toch? Was deze uitvoering weer niet buitengewoon goed? Was 't niet heerlijk, 't moeilijke Beethoven-programma op zoo'n goede manier te hooren vertolken? Of is 't geen leuk gezicht, die in hun muziek opgaande jongenskoppen ingespannen over hun instrumenten te zien? En waren er niet genoeg jong-vreugdige meisjesgezichten in de zaal? Was de kroeg niet goed versierd; speelde Zimmerman niet kolossaal? Waarom schelt men toch op Apollo?

Sprak mijnheer De Vogel niet op waardeerende wijze over de oude vereniging, mijnheer Mengelberg, en zijn zoon, die een bescheiden plaats bekleedde? Was de grap van den Rector-Magnificus niet aardig, of knalde de rede van den president van den Senaat van het D.S.C. niet genoeg?

Waarom scheldt men toch op Apollo?

PAULUS DE HAAN.

DE UITVOERING VAN HET DELFTSCH STUDENTEN TOONEELGEZELSCHAP.

Het is een moeilijke taak te schrijven over een uitvoering, die zoo goed en in vele opzichten zoo buitengewoon geslaagd is, als deze.

Maar al te licht toch zou ik geneigd zijn in nog enthousiastere bewoordingen te vervallen, dan reeds in enkele groote dagbladen zijn geuit; en dit te meer, omdat ik, liever dan een volledig verslag te geven, wil spreken over de dingen, die mij dien avond bijzonder hebben getroffen.

Over de beteekenis van deze nieuwe richting, door het Delftsch Studenten Tooneel ingeslagen, voor het tooneel in 't algemeen, zal ik maar niet veel meer zeggen.

Het verheugt mij echter voor den heer Franken, dat dit nu

welhaast officieel is erkend als de beste weg, die het dilettanten-tooneel in kan gaan.

Over 't algemeen is er zeer goed gespeeld, minstens zoo goed, als men van de spelers verwachten kon, en als ik mij afvraag, hoe 't mogelijk is, dat in zoo'n korten tijd (2 à 3 weken) een dergelijk resultaat is bereikt, dan geloof ik, dat het komt, door dat deze stukken geheel in de lijn liggen van jonge menschen, doordat deze stukken, die veel expressiever zijn dan de meeste, gangbare dito, zelfs éischen jonge menschen, met een krachtig artistiek willen.

En deze voorwaarde kon hier worden vervuld, dank zij het feit, dat men beschikken kon over spelers als de heeren Paardekooper, Regout, Franken, Zweers, en de dames van Berckel en Schröder en een regisseur als Johan de Meester.

De eerste één-acter, „Hét Schouwtooneel der Ziel”, is een monodrama van Evreinov, en speelt in de borstholte van een mensch, die zich heel vervelend gevoelt en ten slotte zelfmoord pleegt, een moeilijke, maar tevens dankbare opgave voor een decor, door den Hordijk op uitstekende wijze opgelost.

In deze borstkas loopen het Gevoels-ik en het Verstands-ik rond (het onderbewuste-ik ligt in een hoek te slapen) en tusschen deze twee speelt zich het drama af.

Beiden waren zeer goed, vooral het Gevoels-ik, dat werkelijk één en al hartstocht was.

Aardig was de sobere proloog van den professor, 't Duitsche accentje van de verleidster, die ook goed danste en de creatie van den heer Bauduin als onderbewust-ik, die ditmaal door afwezigheid van stem wist te imponeeren.

Wat mij trof was, dat het felle spel de zaal pakte en aangreep; iets beters kan men van een drama, dat toch luchtig is gehouden, niet zeggen.

De tweede één-acter, een Harlequinade, is een meesterwerkje van Evreinov, met een prachtige Harlekijn-figuur.

Deze werd zeer goed gespeeld, misschien niet uitbundig genoeg; hierdoor kwam de sublieme vertolking van Pierrot iets te veel tot zijn recht.

Typisch is de fijne humor van Evreinov, door den Pierrot, o.a. in proloog en epiloog geheel tot uitdrukking gebracht, en die men zoo vaak mist bij expressionistische schrijvers, die gauw te zwaar worden.

Zeer goed waren ook Colombine en de dans van den Dood. Verder was van de klassieke doktersfiguur een leuk type gemaakt, die met stijve beenen dansende opkwam en een liedje zong.

In 't heele stuk was een eenheid van opvatting die het geheel harmonisch en af maakte, zoodat we van een zeer goede vertolking kunnen spreken.

Bovendien was het decor (van G. Hordijk) uitstekend evenals de muziek van Lilien.

Hordijk is met z'n décors veel frisscher geworden, beter dan verleden jaar.

Het laatste stukje was een grappige klucht van Tsechov, „de Beer”; een heel eenvoudig gegeven, waar Tsechov alles uit heeft weten te halen, zonder één oogenblik onzuiver te worden.

Mej. v. Berckel als mevrouw Popov was uitstekend, evenals de heer Franken in de rol van „de Beer”; hij speelde veel lossier en breeder dan gewoonlijk en wist het tooneel te vullen.

De oude huisknecht deed wel wat dilettantisch aan.

Aan het einde van deze interessante avond werd aan mejufvrouw Mela van Berckel en aan den heer G. Hordijk het welverdiend gouden eerelidmaatschap uitgereikt.

Mogen zij nog lang voor het D.S.T.G. behouden blijven.

TECHNOLOGISCH GEZELSCHAP.

Excursie onder leiding van Prof. I. P. de Vooys.

1. Donderdagmiddag 1 Mei 1924 naar Leiden.

1e. Sajetspinnerij van de firma Cranenburg & Heering.

2e. Dekenfabriek van de firma Zuurdeeg.

Vertrek Delft 1.03 n.m.

2. Vrijdagmiddag 2 Mei 1924 naar Gouda.

Naar de Goudsche Garensponnerij.

Vertrek Delft 12.21 n.m. Vertrek Den Haag 1.18 n.m.

3. Maandag 5 Mei 1924 naar Tilburg.

1e. Lakenfabriek der firma Elias.

2e. Tilburgsche Katoensponnerij.

3e. Nederlandsche Vlassponnerij.

(De toegang tot deze fabriek wordt geweigerd aan diegenen die in eenig verband staan tot spinnerijen of in een dergelijk bedrijf werkzaam zijn geweest).

Vertrek Delft 6.51 v.m. Vertrek Den Haag 7.11 v.m.

Terug: Vertrek Tilburg 7.04 n.m. Aankomst Delft 9.11 n.m.

Maximum aantal deelnemers 20. Intekenlijsten T. G. bord.

Sluiting Maandag 14 April.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIËN.

Wegens vertrek uit Delft ter overname aangeboden:
gemeubileerde Kamers,
 met pension, voor 2 vrienden, liefst jongere jaars studenten.
 Uitstekende referenties. Te betrekken van af 1 Mei a.s.
 Te bevr. UNIVERSITEITS BOEKENCENTRALE. (7)

**Stoom-Wasch- en Strijkinrichting
 „HELDERLUST”**

G. J. VAN DER MEER,
 Hugo de Grootstraat 52/54. Telef. 540.

Behandeling van de fijne Heerenwasch:
**BOORDEN, OVERHEMDEN,
 MANCHETTEN, ENZ. ENZ.**
 Ontvlecken en oppersen van Heeren-Costuums.
 ZEER BILLIJKE PRIJZEN. (20)

BEZOEKT **Café-Restaurant
 DE KROON** (10)

Hertog Govertkade ♦ DELFT ♦ Telefoon No. 1061
 Prima consumptie. - Billijk tarief.

UITGAVE VAN DE TECHNISCHE
 BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
 J. WALTMAN JR. TE DELFT

VERSCHEENEN:

**HANDBOEK DER
 METAALBEWERKING**

DEEL I - HANDBEWERKING

DOOR
J. DE JONG,
 Gediplomeerd meester in het Smeden,
 Leeraar bij het Nijverheidsonderwijs in Nederl.-Indië.

MET
EEN HOOFDSTUK OVER MATERIALENKENNIS

DOOR
F. GOUD,
 Leeraar aan de Ambachtsschool te Delft.

452 bladzijden druks, groot 8°, met 558 figuren tusschen
 den tekst.

Deel II (Machinale bewerking) verschijnt in het midden
 van dit jaar.

De prijs van het complete werk bedraagt in 2 deelen
 gebrocheerd **f 7.50,**

de 2 deelen in één linnen band gebonden **f 8.50,**
 de 2 „ „ twee „ banden „ **f 9.—,**

TE HUUR:

een ZITKAMER, gestoffeerd.

Adres MARKT 37 A/B. (6)

CAMERA TE KOOP.

Deckrouleau nettel 10×15 met 4,5 en tele-lens.

CHARL. DE BOURBONSTR. 210, DEN HAAG. (5)

DRUKKERIJ WALTMAN
 KOORNMARKT 62

**DRUKWERK VOOR
 VEREENIGINGEN**

WORDT SMAAKVOL EN MET ZORG
 UITGEVOERD TEGEN ZEER BILLIJKEN
 PRIJS EN SPOEDIG GELEVERD

Mej. S. BINO (10)

**koopt tegen de hoogste waarde
 alle Dames- en Heerenkleeding.**

Adres: Gedempte Gracht 60, DEN HAAG.

ALLES (10)

wat valt onder de benaming **DRUKWERK** (Naam-
 kaartjes, Vereenigingswerk, Brochures, Dissertaties,
 Jaarboeken enz.) wordt snel en onberispelijk geleverd door
N.V. VEREEN. DRUKKERIJEN JUDELS & BRINKMAN
 Choorstraat 47 ♦ DELFT ♦ Telefoon 247

Bij de Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr., Binnenwatersloot,
 is verschenen:

HET TORENSPEL 1923

PRIJS f 1.25.

Voor de Corpsleden wordt bij den Almanak
 een exemplaar als bijlage gegeven.

In den handel is deze bijlage verkrijgbaar
 tegen bovengenoemden prijs.

JOH. A. LOMMERS (6)

MOLSLAAN 133. ♦♦ TELEFOON 729.
 Ook voor uw **Bindwerk** het adres.

TWEEDE BLAD

BEHOORENDE BIJ HET DELFTSCH STUDENTEN
WEEKBLAD VAN MAANDAG 14 APRIL 1924.

LEEGHWATER.

Oprichter A. Huet.

Excursie onder leiding van Prof. I. P. de Vooys, op 1, 2 en 5 Mei 1924, resp. naar Leiden, Gouda en Tilburg, ter bezichtiging van textielbedrijven.

Daar het aantal deelnemers der excursie maximaal 20 kan bedragen, genieten zij, die aan het a.s. tentamen „spinnen en weven” zullen deelnemen, de voorkeur.

Nadere inlichtingen op de intekenlijsten bij Mej. v. Hoytema, zaal 121, Gebouw voor W. en S. (Rijksvezeldienst).

Sluiting der lijsten op 16 April 1924, om 12 uur.

INGEZONDEN.

Den Haag, 9-4-1924.

Geachte Redactie.

U zoudt mij zeer verplichten door het volgende in het Delftsch Studenten Weekblad op te nemen:

De Bouwkunde-Tentoonstelling van werk der leden van Practische Studie beoogt een juiste kijk te geven op wat er in de laatste twee jaren, voornamelijk in de bouwkundige studentenwereld, is omgegaan. Het eenige, maar dan ook het eenige, wat deze juiste kijk kan belemmeren, is een onvoldoend groot enthousiasme onder de leden. Daar dit deze keer echter bijzonder groot was, had de z.g.n. Ophang-Commissie dus geen erg moeilijke taak om de tentoonstelling te doen slagen. Hélaas is dit m.i. niet gelukt. Van de zeer vele inzendingen werd slechts een klein deel geplaatst. Het werk, dat er hing, was goed en voor het meerendeel zóó gunstig opgehangen, dat men zou denken, dat het verkocht moest worden. Ja, dan kost étaleeren natuurlijk ruimte. Maar waar blijven al die andere inzendingen dan? Nou, ja, die worden dan maar niet opgehangen. Trouwens de Ophang-Commissie heeft er het beste uitgekozen en daar gaat het toch maar om, want de buitenwereld moet een goeden indruk van ons krijgen.

Maar daar ben ik het heelemaal niet mee eens. Ten eerste vind ik het nogal pedant, dat de Ophang-Commissie uitzoekt, wat nu eigenlijk het beste is (bijzonder vreemd doet dit aan, waar enkele leden der Ophang-Commissie zélf exposeeren en op een manier, die meer aan reclame dan aan bescheidenheid doet denken). Ten tweede is het m.i. fout om een andere dan juiste, ongeflatteerde eerlijke indruk te geven. En dat doet deze tentoonstelling zeer zeker. Bovendien vind ik het glad verkeerd, dat het enthousiasme der anderen, vooral ook der jongeren, waartoe ik mezelf natuurlijk ook reken, op deze manier getemperd wordt. Op de laatste avond van de Bouwkundige Kring werd er op gewezen, dat mén, de jongeren niet uitgezonderd, zijn tijd niet beter kon besteden dan door iets voor de tentoonstelling te teekenen (de inzendingstermijn werd daarvoor zelfs nog verlengd). Dit is voor velen, die heusch wel weten, dat er aan hun werk nog veel ontbreekt, een reden geweest om hun valsche schaamte met kracht op zij te zetten en hun geesteskinderen in te zenden.

Zeker, de tentoonstelling zou dan niet zoo fraai zijn geweest. Maar het zou ons de durf, de phantasie, de oorspronkelijkheid hebben gegeven, die haar verre boven haar tegenwoordige waarde verheven zou hebben.

Enfin; ten slotte is het bestuur van Practische Studie voor deze gang van zaken ten volle verantwoordelijk en het lijkt mij zeer wenschelijk, dat het in een algemeene vergadering van zijn houding eenigen uitleg geeft.

Ik hoop hiermee te bereiken, dat de volgende tentoonstelling beter slaagt.

De redactie dankend voor de verleende plaatsruimte, teken ik, hoogachtend,

M. GERRITZEN.

In verband met de opmerkingen van den heer Gerritzen omtrent de bouwkundige tentoonstelling van „Practische Studie” wenschen wij het volgende op te merken:

De Ophang-commissie heeft gemeend met deze tentoonstelling aan de vakkundige buitenwereld, die tot nu toe het werk der Delftsche bouwkundigen negeerde of smalend afbrak, te moeten toonen wat er in Delft omgaat en gepresteerd wordt op bouwkundig gebied.

Tevens moet deze de gelegenheid bieden om, door vergelijking van elkanders werk, eigen werk te verrijken.

Daar de commissie inzag, dat aan deze gestelde eischen alleen te voldoen was door het werk van zoo veel mogelijk leden op te nemen, is zij (ondanks zeer sterke schifting, noodzakelijk voor het goed en rustig hangen in de zeer beperkte, beschikbare ruimte) er in geslaagd zoo goed als alle inzenders met hun meest persoonlijk en sprekend werk te vertegenwoordigen.

Daar het aantal jongere inzenders, ondanks herhaald aandringen van de Commissie om in te zenden, bedroevend gering was, is 't, tot haar grooten spijt, de Commissie niet gelukt een beeld te geven van wat er onder de jongeren omgaat.

Zooveel mogelijk is van hen juist opgenomen het werk, dat blijk geeft van durf, phantasie en oorspronkelijkheid.

De Commissie, bestaande uit zes leden, uit verschillende studiejaren, heeft gemeend ook eigen werk op te moeten hangen, daar de tentoonstelling anders onvolledig zou zijn geweest.

De persoonlijke opmerking, die de heer Gerritsen maakt over de wijze waarop dit gebeurde, willen wij hier buiten beschouwing laten.

Ten slotte willen wij nog opmerken, dat o.i. niet het bestuur van „Practische Studie” maar de Ophang-commissie ten volle verantwoordelijk is voor het „al of niet” en de wijze van hangen van het ingezonden werk.

Ook wij hopen, dat de volgende tentoonstelling beter zal slagen.

Namens de Ophang-commissie,

G. HORDIJK.

J. LEUPEN.

De tentoonstelling van „Practische Studie” is aangevuld met een inzending van Ir. A. van der Steur, b.i., bestaande uit foto's van uitgevoerde werken.

De tentoonstelling blijft geopend tot en met Woensdag 16 April.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

AFDEELING DER WEG- EN WATERBOUWKUNDE.

De Voorzitter van de Afdeling der Weg- en Waterbouwkunde van de Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het **Ingenieurs-examen voor Civiel-ingenieur**, dat zal worden afgenomen in Juni 1924, zich hiervoor schriftelijk hebben aan te melden bij den Secretaris der Afdeling, Prof. Ir. A. S. Buisman, vóór den 1sten Mei 1924.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in de Technische Boekhandel van J. Waltman Jr. te Delft.

—o—

UITSLAG EXAMENS.

Geslaagd voor het **Ingenieurs-examen voor Scheikundig ingenieur**: Jhr. A. N. J. van de Poll, A. W. van Seters.

Bij deze nemen wij de vrijheid de aandacht van H.H. Corpsleden te vragen voor het ter gelegenheid van het XVe Lustrum verschenen:

Gedenkboek van het Delftsch Studentencorps (CORPSGESCHIEDENIS VAN 1848 — 1923).

Samengesteld door den Heer M. H. K. FRANKEN, versierd door den Heer L. C. KALFF, en met een 25 platen.

PRIJS IN PRACHTBAND f 6.—

DIT IS EEN BOEK DAT ONDERSTELD MAG WORDEN IN DE BIBLIOTHEEK VAN IEDER CORPSLID AANWEZIG TE MOETEN ZIJN.

Bestellingen worden gaarne ingewacht bij den uitgever

TECHN. BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.
BINNENWATERSLOOT 33 — TELEFOON 75.